

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Arengukomisjon

2010/2300(INI)

17.3.2011

RAPORTI PROJEKT

ELi eelarvest arenguriikidele antava toetuse tulevik
(2010/2300(INI))

Arengukomisjon

Raportöör: Charles Goerens

SISUKORD

lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	7

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ELi eelarvest arenguriikidele antava toetuse tuleviku kohta (2010/2300(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 2005. aasta Gleneaglesi G8 tippkohtumisel ja kõikidel järgnevatel G8 ja G20 kohtumistel võetud kohustusi, mis puudutavad abi suurust, Saharast lõunas asuvatele Aafrika riikidele antavat abi ja abi kvaliteeti;
- võttes arvesse arengupoliitikat käsitlevat Euroopa konsensust¹ ning Euroopa Liidu tegevusjuhendit täiendavuse ja tööjaotuse kohta arengupoliitikas²;
- võttes arvesse abi tõhusust käsitlevat Pariisi deklaratsiooni ja Accra tegevuskava;
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 208, milles on sätestatud: „Liit võtab arengukoostöö eesmärgi arvesse muu sellise poliitika puhul, mida ta rakendab ja mis tõenäoliselt mõjutab arengumaid.”;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1905/2006 (millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend³) artikli 25 lõike 1 punkti b;
- võttes arvesse Cotonou lepingu artikli 61 lõiget 2;
- võttes arvesse oma 6. aprilli 2006. aasta resolutsiooni abi tõhususe ja korrupsiooni kohta arengumaades⁴;
- võttes arvesse oma 5. mai 2010. aasta resolutsiooni tähelepanekutega, mis on seitsmenda, kaheksanda, üheksanda ja kümnenda Euroopa Arengufondi (EAF) 2008. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva otsuse lahutamatu osa⁵;
- võttes arvesse oma 3. veebruari 2011. aasta resolutsiooni nõukogu esimese lugemise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1905/2006, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend⁶;
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 11/2010 üldise eelarvetoetuse komisjonipoolse haldamise kohta AKV, Ladina-Ameerika ja Aasia riikides;
- võttes arvesse komisjoni rohelist raamatut nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele Kolmandatele riikidele antava ELi eelarvetoetuse tuleviku kohta (KOM(2010)0586 lõplik);

¹ ELT C 46, 24.2.2006, lk 1.

² Nõukogu 15. mai 2007. aasta järelused 9558/07.

³ ELT L 378, 27.12.2006, lk 41.

⁴ ELT C 293 E, 2.12.2006, lk 316.

⁵ ELT L 252, 25.9.2010, lk 109.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0030.

- võttes arvesse komisjoni 2007. aasta dokumenti „*Guidelines on the Programming, Design & Management of General Budget Support*” (Üldise eelarvetoetuse kavandamist, ülesehitust ja haldamist käsitlevad suunised);
- võttes arvesse komisjoni 2008. aasta aruannet „Budget support. The effective way to finance development?” (Kas eelarvetoetus on tõhus viis arengu rahastamiseks?);
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse arengukomisjoni raportit ja väliskomisjoni ning eelarvekontrollikomisjoni arvamusi (A7-0000/2011),
 - A. arvestades, et vaesuse kaotamine on vastavalt Lissaboni lepingule Euroopa Liidu arengupoliitika peamine eesmärk;
 - B. arvestades, et paljud rahastajad näevad eelarvetoetuses vahendit, mis aitab edendada partnerriikide vastutust arengupoliitika ja reformiprotsesside eest, tugevdada riikide aruandvaid institutsioone ja aruandlussüsteeme ning soodustada majanduskasvu, vaesuse vähendamist ja arengueesmärkide saavutamist;
 - C. arvestades, et eelarvetoetus võimaldab kõrvaldada traditsioonilise projektipõhise lähenemise puudusi (suured tehingukulud, killustatud paralleelsüsteemid);
 - D. arvestades, et hoolimata Euroopa Kontrollikoja eelarvetoetust käsitlevas aruandes väljatoodud riskidest, jääb nn dünaamiline lähenemine eelarvetoetuse üldises tingimuslikkuses väga oluliseks poliitilise dialoogi vahendiks; arvestades siiski, et eelarvetoetust ei saa mingil juhul pidada blankovekslikuks;
 - E. arvestades, et toetust saavate riikide võetud kohustused kõikide oma partnerriikide ees võivad ajuti muuta raskeks toetuse kasutamise, kuna rahastajate esitatud tingimused võivad vahel olla vastuolulised;
 - F. arvestades, et seni on Euroopa Liit partnerluslepingute puhul esile toonud pigem (nn esimese põlvkonna) inimõiguste rikkumised kui (nn teise põlvkonna) sotsiaal-majanduslike õiguste rikkumise;
 - G. arvestades, et kõik rahastajad peaksid omavahel suhtlema, et hoida ära järjepidevuse puudumist tingimuste esitamisel;
 - H. arvestades, et partnerriigi valitsuse eelarvevastutus oma kodanike ees on arengusuutlikkuse suurendamise seisukohast oluline tegur, sest riigi rahanduse haldamisse on nii kaasatud riigi parlament ja kodanikuühiskond,
 1. pooldab komisjoni algatust, mis määrati kindlaks eelarvetoetust käsitlevas rohelises raamatus ning mille eesmärk on edendada eeskätt partnerriikide sisemist arengut;
 2. juhib tähelepanu Euroopa Liidu uuenduslikule rollile eelarvetoetuse valdkonnas ja rõhutab, et liidu eesmärk on töötada välja meetodika ja tingimused, mis kehtivad ka muude rahastajate suhtes;

3. rõhutab, et komisjoni ja enamiku eelarvetoetuse rahastajate kasutatav dünaamiline lähenemisviis toob kaasa mitmeid riske, mida tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta;
4. rõhutab vajadust tugevdada nii komisjoni kontrollisüsteemi kui ka parlamentide järelevalvet eelarvetoetust saavates riikides; rõhutab samuti, et toetust saava riigi rahanduse optimaalse kontrollisüsteemi kehtestamine peab olema igasuguse vahendite saamise eeltingimus;
5. toonitab sellega seoses, et parlamendid ja kodanikuühiskond tuleb süstemaatiliselt kaasata vaesuse vastu võitlemise ja eelarvetoetuse iga-aastase auditeerimise poliitika üle peetavasse dialoogi;
6. väljendab muret asjaolu pärast, et eelarvetoetuse andmise järsul katkestamisel on destabiliseeriv mõju makromajandusele ning see mõjutab kõige ebasoodsamas olukorras elanikkonnarühmi; teeb ettepaneku töötada koos rahastajatega välja eelarvetoetuse järkjärgulise vähendamise süsteem, millega saaks leevendada avaldatavat mõju, edendada poliitilist dialoogi ja ühiselt lahendada tekkida võivaid probleeme;
7. tuletab meelde eelarvetoetuse andmisel riigi rahanduse läbipaistvusele ja usaldusväärsele juhtimisele esitatavaid tingimusi, mis on sätestatud Cotonou lepingu artikli 61 lõikes 2 ning arengukoostöö rahastamisvahendi loomise määruse artikli 25 lõike 1 punktis b;
8. tuletab meelde, et äärmiselt vähese suutlikkuse ning eeskätt nõrga valitsemisüsteemi tõttu ei saa paljud arenguriigid eelarvetoetust;
9. juhib tähelepanu asjaolule, et riigi rahanduse juhtimise vähese arengu tõttu ei ole paljud riigid ikka veel kõlblikud saama eelarvetoetust;
10. ergutab arenguriike edendama kaasavat arengut kooskõlas Cotonou lepingu asjakohaste sätetega ning eelkõige toetama kodanikuühiskonna arengut;
11. rõhutab, et kui antakse eelarvetoetust banaane tootvatele AKV riikidele, kelle suhtes kehtivad sektori kaasnevad meetmed, siis on muutuvsumma arvestamisel oluline lisada valitsemisnäitajatele konkreetseid tingimused, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi 3. veebruari 2011. aasta seadusandliku resolutsiooni (nõukogu esimese lugemise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1905/2006, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend (16447/1/2010 – C7-0424/2010 – 2010/0059(COD))¹ artikliga 17;
12. nõuab, et komisjon avalikustaks arenguriikidega sõlmitud eelarvetoetuse lepingud ja aastatuhande arengueesmärkidega seotud lepingud;
13. palub komisjonil samuti avalikustada vahehindamiste käigus riikide strateegiadokumentides esitatud tingimused ja tulemusnäitajad;
14. kutsub liikmesriike olema arenguabipoliitikas nii riigi kui ka ühenduse tasandil järjekindlamad; palub liikmesriikidel parandada eelarvetoetuse kooskõlastamist

¹ P7_TA-PROV(2011)0030.

komisjoniga, et vältida topelttööd ja järjepidevuse puudumist;

15. kutsub komisjoni teavitama avalikkust eelarvetoetusega seonduvatest riskidest ning tooma esile eelarvetoetuse positiivse mõju partnerriikide arengule;

16. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

SELETUSKIRI

1. Sissejuhatus

Eelarvetoetus on rahaliste vahendite ülekanne välisfinantsasutusest partnerriigi riigikassasse, kusjuures partnerriik kohustub kinni pidama kokkulepitud maksetingimustest. Saadud rahalisi vahendeid käsitatakse osana partnerriigi eelarvevahenditest ning seega kasutatakse neid kooskõlas asjaomase riigi finantsjuhtimissüsteemiga.

Kuigi eelarvetoetust on antud juba pikka aega – õigupoolest alates Marshalli plaanist – hakati kõnealust abiandmisviisi laialdasemalt kasutama 1980ndatel ja 1990ndatel aastatel, kui Maailmapanga ja kahepoolsete eri koostööprojektide kaudu hakati andma eelarvetoetust maksebilansi tasakaalustamiseks antava abi vormis.

Eelarvetoetuse teises etapis aastatel 2000–2005 võeti kasutusele üldisel eelarvetoetusel põhinev kooskõlastatud lähenemine. Sellise eelarvetoetuse vormi eesmärk oli toetada partnerriikide poliitikat ja strateegiaid, et süvendada isevastutuse ja tugevdatud partnerluse põhimõtet.

Praegu on eelarvetoetus muutumas kõige tõhusamaks viisiks, kuidas saavutada Pariisi deklaratsiooni ja Accra tegevuskava eesmärgid. Selline lähenemine põhineb valitsuse tugeval juhtimisel, mõlema osapoole kohustuste, partnerluse toimimise viiside ja vastastikuste kohustuste kindlaksmääramisel. Lisaks on kõigi rahastajate puhul ühtlustatud abiandmise korda, viise ja toetuste väljamakseid.

EL annab eelarvetoetust ainult riikidele, mis vastavad järgmisele kolmele rahastamiskõlblikkuse kriteeriumile: a) kehtestatud või rakendamisel peab olema a) selge riiklik arengupoliitika ja -strateegia; b) stabiilsusele suunatud makromajanduslik raamistik; c) usaldusväärne ja asjakohane programm riigi finantsjuhtimise parandamiseks.

Aastatel 2003–2009 võttis Euroopa Komisjon eelarvetoetustega seotud kulukohustusi kokku üle 13 miljardi euro ulatuses (see on ligikaudu 25% kõnealuses ajavahemikus võetud kõigist kulukohustustest). Ligikaudu 56% toetustest anti Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikidele, 24% Euroopa naabruspoliitikaga hõlmatud riikidele, 8% Aasia riikidele, 6% Lõuna-Ameerika riikidele ja 5% Lõuna-Aafrikale.

2. Eelarvetoetuse veel ebaselge mõju

Aastal 2006 tellis Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni arenguabikomitee eelarvetoetuse hindamise¹ Burkina Faso, Malawis, Mosambiigis, Nicaraguas, Rwandas, Ugandas ja Vietnami. Hindamise käigus jõuti järeldusele, et eelarvetoetus aitas muuta avaliku sektori kulud mõistlikumaks ning suurendas valitsuse suutlikkust eelkõige avaliku sektori finantsjuhtimise valdkonnas.

Hindamisel leiti samuti, et eelarvetoetusel on positiivne mõju ühtlustamisele ja

¹ IDD ja Partnerid „Joint Evaluation of General Budget Support 1994–2004”, mai 2006.

standardimisele ning valitsuse isevastutuse ja aruandluskohustuse tugevdamisele. Ühtlasi kinnitati Euroopa Komisjoni riigipõhiste programmide hiljutisel sõltumatul hindamisel toetuse asjakohasust ja soovitati toetamist jätkata.

Küll aga väljendati hindamiste käigus kahtlusi seoses eelarvetoetuse mõjuga vaesuse vähendamisele ja demokraatia kindlustamisele abi saavates riikides. Üldjoontes tuleb nentida, et eelarvetoetuse mõju vaesuse vähendamisele ning muudele aastatuhande arengueesmärkide näitajatele on raske hinnata.

Eelarvetoetusel on ka võimalikud riskid, nagu abi ebapüsivuse suurenemine, järelevalve keerulisus, valus eelarve kohandamine toetuse andmise lõpetamise korral. Eelarve kohandamise tagajärjed võivad olla vaeste rahvaste jaoks laastavad, eriti kui teatavad korduvkulud, mis on seotud haridus- ja tervishoiutöötajatega ning ravimite ostmisega, sõltuvad osaliselt välisabist. Kui eelarvetoetuse andmine abisaavale riigile lõpetatakse, mõjutab see ka kõnealuse riigi naaberriike.

3. Ühtlustamata abikõlblikkuse kriteeriumid

Eelarvetoetuse saamiseks peavad riigid olema saavutanud piisava isevastutuse taseme vaesuse vastu võitlemises, makromajanduse halduses, avaliku sektori finantsjuhtimises ja üldjuhtimises. Tegelikult on eelarvetoetust saavate riikide vahel märgata suuri erinevusi. Hinnangute kohaselt oli isevastutuse tunne tugev ja makromajanduslik olukord kindel Ugandas, Vietnamis, Rwandas, aga nõrk Malawis, Mosambiigis ja Burkina Fasos.

Sellega seoses kerkib kaks küsimust: esiteks võidakse valida need riigid, kellele anda eelarvetoetust, usalduse põhjal, mis abiandjatel on riigi poliitikute või riigijuhtide vastu, kuigi kehtestatud kriteeriumide kohaselt teatavad riigid ei oleks veel selleks valmis; teiseks tundub, et eelarvetoetuse andmisel juhindutakse peamiselt diplomaatilistest ja (geo)poliitilistest kaalutlustest ning ka varjatud isiklikest suhetest lähtuvalt, kusjuures ametlikus põhjenduses piirduakse tehniliste kaalutlustega.

Seega võib üldine eelarvetoetus olla väga tugeva või isegi riskantse poliitilise iseloomuga.

4. Eelarvetoetus ja arengukavaga seotud isevastutus

Pariisi deklaratsiooniga saab isevastutusest uue rahvusvahelise abisüsteemi nurgakivi. Aga juhtimise ja vajaliku vastutuse rakendamine ei ole tingimata sama, mis riikide, valitute ja kodanikuühiskonna sõltumatus.

Praktikas võime kohata isevastutuse eri tasandeid sõltuvalt vastava eelarvetoetuse konkreetsetest omadustest ning partnerriigi demokraatliku süsteemi küpsusest ja finantsjuhtimisest. Praegu puuduvad kindlad tõendid põhjusliku seose kohta eelarvetoetuse ja isevastutuse vahel: uuringud näitavad, et eelarvetoetus ei muuda olemasolevat poliitilist olukorda (see jääb ebarealistlikuks püüdeks mis tahes abiliigi puhul).

Lisaks sellele näib, et abiandjate jaoks piirdub isevastutus asjaoluga, et abisaavate riikide

vastutavad poliitikud ja avalikud teenistujad näitavad üles kindlat ja pikaajalist pühendumist eelarvereformidele ja finantsvastutusele, mida pooldavad rahvusvahelised finantsasutused ja eelkõige IMF.

Kodanikuühiskonna silmis ei ole rahastajad pidanud kinni kohustusest kaasata parlamendiliikmed ja kodanikuühiskonna organisatsioonide esindajad süstemaatiliselt dialoogi arenguriikide valitsustega.

Selline lähenemine võiks viia nn arenenud riikide loomiseni, kus on tehniliselt tõhus bürokraatia. Põhiprobleem on selgelt „kuidas” saavutada isevastutus (juhtimise, väljendatud soovi, rakendatava energia jne kaudu) ja mitte „mida” selline isevastutus tähendab, mis on selle sisu.

5. Euroopa Komisjoni antav eelarvetoetus: ebaselged tulemused

Dünaamiline lähenemine

Ühes 2008. aastal avaldatud dokumendis eelarvetoetuse kohta¹ kinnitas komisjon, et ta tõlgendab Cotonou lepingu² artikli 61 lõikes 2 esitatud tingimusi dünaamiliselt. Komisjon on seisukohal, et riigi rahanduse juhtimist mõjutavad puudused rahastamisotsuse tegemise ajal ei välista eelarvetoetuse programmi käivitamist eeldusel, et soovitakse läbi viia reforme ja neid reforme hinnatakse rahuldavateks. Komisjoni jaoks on otsustavaks teguriks „riigi võetud suund”.

Selline abikõlblikkuse tingimuste dünaamiline tõlgendamine, eelkõige seoses avaliku sektori finantsjuhtimisega, võib suurendada lühiajalist riski. Lisaks komisjonile on sellisel arvamusel ka kontrollikoda, kes oma eriaruandes 2/2005 ja 2009. aasta aruandes leidis, et komisjon peaks abikõlblikkust ja riikliku finantsjuhtimise tulemuslikkust tõendama selgemalt, formaalsemalt ja struktuursemalt.

Samas sätestatakse arengukoostöö rahastamisvahendi loomise määruse artikli 25 lõike 1 punktis b, et eelarvetoetust antakse „juhul kui partnerriigi avalike kulude haldamine on piisavalt läbipaistev, usaldusväärne ja tõhus” ning et tuleks kasutada „tulemustel ja tulemuslikkuse näitajatel põhinevat” lähenemist.

Eelarvetoetus ja abi tõhusus

OECD arenguabikomitee tegi oma viimases Euroopa Ühenduste antava abi ülevaates 2007. aastal hulgaliselt tähelepanekuid eelarvetoetuse rolli kohta abi tõhususe tegevuskava eesmärkide edendamisel. Arenguabikomitee rõhutas lühidalt järgmist:

¹ „Eelarvetoetus – vastastikuse usalduse küsimus?”, Euroopa Komisjon 2008.

² Selle artikliga suurendatakse riiklikku vastutust ja parlamendi kontrolli avaliku sektori finantsjuhtimise üle.

- a) komisjon ei tohiks kasutada eelarvetoetust selleks, et kiirendada vahendite ülekandmist eesmärgiga suurendada edusamme abi andmisel või saavutada eesmärk 50%;
- b) komisjon peab otsima viise, kuidas kaasata kohalikud kodanikuühiskonna organisatsioonid kulude ja eelarvetoetuse mõju järelevalvesse;
- c) Euroopa Parlament teeb poliitiliseks kohustuseks anda abi ainult riikidele, mis vastavad minimaalsetele nõuetele juhtimise ja inimõigustest kinnipidamise valdkonnas.

Samas teatavatel juhtudel rikuvad abiandjad eelarvetoetusega abiprojektidele avaldatava kasuliku mõju põhimõtet. Ühes hiljutises hinnangus¹ näidatakse, et valdkondlikul tasandil on poliitika, teenuseid osutavate asutuste ja süsteemide nõrkus sundinud abiandjaid viima ellu projekte oma süsteemide abil ning tegema pigem kahepoolset kui koordineeritud koostööd. Selline tegutsemisviis nõrgestab oluliselt poliitikat ning valdkondlikke teenuseid pakkuvaid asutusi ja süsteeme ja samas tugevdab abiandjate esmast reageerimist olukorrale.

Seda arvestades võib olla väga raske kooskõlastada selliseid ootusi ELi eesmärgiga suurendada eelarvetoetuste andmist ja parandada abi prognoositavust.

6. Kaasnevad meetmed poliitilise dialoogi parandamiseks

Üks põhiteema, millele komisjon konsulteerimisel keskendub, on „valdkondliku dialoogi ja tingimuslikkuse roll ning seosed teostuse ja tulemustega”. Kõnealuses valdkonnas on komisjonil kolm põhiideed:

- a) partnerriigi valitsuse vastutus oma kodanike ees on arengueesmärkide saavutamise seisukohast väga oluline ning eelarvetoetust kontrollib asjaomase riigi parlament ja seda auditeerivad kontrolliasutused;
- b) seni on riigisisene aruandlus paranenud vaid mõõdukalt osaliselt seetõttu, et paljudes riikides on kodanikuühiskonna ja parlamendi suutlikkus toetada ja jälgida poliitikavalikuid läbipaistva eelarvemenetluse käigus veel endiselt väike;
- c) eelarvetoetust andvate rahastajate peamine ülesanne on toetada riigi aruandvaid institutsioone ja aruandesüsteeme.

Sellega seoses on Euroopa Parlament juba rõhutanud, et on oluline viia sisse süsteem parlamentide ja kodanikuühiskonna süstemaatiliseks kaasamiseks poliitikute dialoogi vaesuse vastu võitlemise ja eelarvetoetuse iga-aastase läbivaatamise üle.

Samuti peaks kõnealune süsteem soodustama teabevahetust kodanikuühiskonna ja üldsuse vahel, et kodanikuühiskond, ülikoolid ja eraorganisatsioonid saaksid avaldada oma arvamust eelarvetoetuse järelevalveks moodustatud teemarühmadega konsulteerimisel.

¹ ODI/ Mokoro, „Sector Budget Support in Practice: Literature Review”, veebruar 2010.

7. Järeldused

Arengukomisjon soovib enne lõpliku seisukoha koostamist, et komisjon selgitaks järgmisi küsimusi.

- Kas EL kui suurim arenguabi andja suudab mõjutada teisi abiandjaid, eelkõige IMFi ja Maailmapanka, et leida ühine siduv seisukoht seoses eelarvetoetuse andmise kriteeriumidega?
- Millist abi antakse riikidele, kes ei saa eelarvetoetust?
- Kui teatavas riigis eelarvetoetuse andmine katkestatakse, kas komisjon võtab sellisel juhul arvesse sellise otsuse mõju piirkondlikule integratsioonile?
- Kas eelarvetoetus on parim viis sisetekkelise arengu edendamiseks?

I lisa

Aastal 2009 eelarvetoetusest rahastamisvahendi kaudu arenguabi saavad riigid

EDF ACP		DCI		EC	
Country	EC Contribution	Funding instrument	Country	EC Contribution	Funding instrument
Benin	€51.400.000	EDF	Congo (Democratic Republic of the)	€26.000.000	DCI - Thema
Botswana	€60.000.000	EDF	Bolivia	€7.750.000	DCI - Thema
Burkina Faso	€55.420.000	EDF	Ecuador	€26.400.000	DCI - Geo
Burundi	€14.330.000	EDF	El Salvador	€37.100.000	DCI - Geo
Cape Verde	€11.500.000	EDF	Georgia	€2.000.000	DCI - Thema
Central African Republic	€12.210.000	EDF	Ghana	€15.000.000	DCI - Thema
Comoros	€7.270.000	EDF	Guatemala	€33.800.000	DCI - Geo
Congo (Democratic Republic of the)	€22.620.000	EDF	Guyana	€22.292.000	DCI - Thema
Ghana	€49.020.000	EDF	Haiti	€5.800.000	DCI - Thema
Grenada	€5.290.000	EDF	Indonesia	€145.000.000	DCI - Geo
Guinea-Bissau	€14.950.000	EDF	Jamaica	€16.816.000	DCI - Thema
Haiti	€37.580.000	EDF	Kyrgyzstan	€9.000.000	DCI - Geo
Jamaica	€1.900.000	EDF	Malawi	€15.900.000	DCI - Thema
Liberia	€20.200.000	EDF	Mauritius	€61.984.000	DCI - Thema
Malawi	€33.890.000	EDF	Nepal	€13.000.000	DCI - Geo
Mali	€81.700.000	EDF	Peru	€60.800.000	DCI - Geo
Mauritius	€44.990.000	EDF	Philippines	€36.000.000	DCI - Geo
Mozambique	€12.110.000	EDF	Rwanda	€20.155.000	DCI - Thema
Niger	€6.900.000	EDF	Saint Kitts and Nevis	€10.425.000	DCI - Thema
Rwanda	€41.440.000	EDF	Seychelles	€2.000.000	DCI - Thema
Samoa	€15.300.000	EDF	South Africa	€122.680.000	DCI - Geo
Seychelles	€16.500.000	EDF	Tajikistan	€7.750.000	DCI - Thema
Sierra Leone	€18.420.000	EDF	Trinidad and Tobago	€10.764.000	DCI - Thema
Tanzania	€389.840.000	EDF			
Togo	€15.000.000	EDF			
Zambia	€30.000.000	EDF			

Allikas: EuropeAid koostöötalitus 2009. Summad sisaldavad eelarve- ja valdkondlikku toetust.